

Markkinatarina Miettisestä

Palataan aikaan vuoteen 1965. Tammikuu.

Miettisen maalaistalossa on varhainen herätys, kukon laulun aikaan. Onhan tammimarkkinat ja sinne lähtö Roukalahdelta. Pyhäselän rannasta on viitoitettu hevostie Joensuuhun.

Niinpä isäntä Miettinen ilman suurempia miettimisiä valjastaa lyhdyn valossa Leikki nimisen hevosen reen eteen. Tarkastaa eilen valmiiksi lastatun reen, jossa markkinavie-miset. Voita, sianlihaa, heiniä ja halkoja. Aamuhämärässä alkaa matka viitoitetulla hevostiellä kohti Kaskesniemeä, on markkinamatkan puolivälissä. Siellä Niemeläisen suuressa tuvassa saa lämmitellä ja hörpätä kahvia. Tietenkin on lukuisia isäntiä hevoskuormineen menossa markkinoille. Kerrotaan juttuja jos toista, onhan kuukauden kohokohta.

Kaskesniemen tauon jälkeen matka jatkuu kohti Joensuuta. Markkinoilla on mitä ihmeel-lisempiä tavaroita. Tuttuihin törmätään jos jonkin kojun nurkalla. Ja mitäpä ei olisi talvi-markkinat ilman lämmikettä, taskumatti kiertää tutulta toiselle. Tunnelma kohoaa. Lastit puretaan sovituille ostajille ja aletaan ostaa kovin kaivattuja markkinatuliaisia: raappa-housuja, huopatossut, emännälle joululahjaksi lakanakangasta, viipurinrinkeliä, sokeria, kahvia ja Alkosta mitä viinakortilla sai. Täytyyhän sitä Miettisenkin maistella, onko tuoretta tavaraa.

Ilta alkaa jo hämärtyä, on kotiinlähdön aika. Miettistä jo väsyttää ja silmät lupsahtelevat. Äkkiä hän säikähtää. Vasemmalla Pyhäselän aavalla jäällä näkyy puhelinlinja ja rautatie. Kaiken huipuksi juna kulkee keskellä Pyhäselkää.

Alkaa jo tuiskuttamaan. Miettinen miettii, onko hän liian väsynyt, vaiko markkinajuomiset ovat tehneet tehtävänsä. Hälle muistuu mieleen emännän sanat, ei ensimmäistä kertaa: ”Jos markkinareissulla sinulle ”väsymys ” iskee, sano Leikille (Miettisen hevonen), mene suoraan kotiin”. Niinpä Leikki hiljalleen jolkuttellee Pyhäselän rantaan Roukalahdelle puolen yön aikaan. Emäntä siellä lyhdyn valossa odottelee isäntäänsä ja on hyvillään kun markkinareissu on turvallisesti ohi.

Aamulla isäntä Miettinen kertoo illallisesta näystä. Arveli ettei emäntä kumminkaan usko asiaa. Emäntä sanoi, kuten Siunatussa Hulluudessa” kyllä minä sen tiesin”. Hän kertoo lukeneensa sanomalehdestä että ameriikkalaiset elokuvantekijät kuvaavat Pyhäselällä Boris Pasternakin tekstiin perustuvaa elokuvaa [Tohtori Živago](#), siitä Siperia kohtausta.

Emäntä Miettisen sydän sykkii pääosan näyttelijä Omar Sharifille ja tietenkin muillekin komeille ameriikkalaisille. Isäntä Miettinen on vähän mustankipeä asiasta, olosuhteista johtuen on kumminkin hiljaa. Aamutöitten ja markkinatuomisten jälkeen käyvät päivälevolle, emäntä ja isäntä Miettinen ja suuren urakan tehnyt Leikki-hevonen.

Miettisen tarinastakin päätellen Pyhäselkä on ollut elintärkeä Itä-Suomalaisille. ”Järvi-Siperia” on tutustumisen arvoinen paikka. Maatilamatkailu Karvisen Kissanpäiviltä tehdään retkiä järvelle kesällä ja talvella. Muistellaan ja tarinoidaan.

Sepustelija
Martti Karvinen